15e Jaargang. Curaçao den 31sten December 1898. No. 783

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2, — pa tres luna pagar pa dilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire, Aruba fl. 10,— pa anja
Un number sò fl. 0,20.

Curaçao, 31 December.

NIEUWJAAR.

Wanneer wij ooit de vergankelijkheid van het aardsche gevoelen, dan is het wel bij den dood van een jaar. Hoeveel voert zulk een jaar niet met zich, hoeveel illusies, hoeveel hoop en verwachtingen! En toch wat is het anders dan een druppel in den Oceaan der Eeuwigheid! Terwijl wij plannen maken voor de toekomst, ons koesteren met illusies, ons beijveren om nu dit, dan dat ideaal in vervulling te doen gaan, spoedt de tijd heen, brokkelt den duur van ons bestaan af. En wie telt de verloren illusies, de idealen, die in rook vergingen, de plannen, die nimmer ten uitvoer kwamen? Het woord van den wijzen koning, die alles ijdelheid noemde, behoudt zijn beteekenis voor alle tijden. De stempel der vergankelijkheid is gedrukt op al het menschelijke en aardsche. Wat talenten hebben gebouwd, wat genieën hebben gewrocht, het verdwijnt en verzinkt. Geslachten komen en vergaan. Volken, die eenmaal groot en machtig waren, zijn bijna vergeten. Tronen van vorsten, voor wie de wereld sidderde, stortten ineen en de monumenten der oudheid zeggen ons dagelijks, dat wat van stof is ook tot stof zal wederkeeren.

Toch mag dit alles voor den Christen geen reden zijn van zwaarmoedigheid. Wij hebben hoogere strevingen dan die, welke slechts de aarde betreffen. En hoe bescheiden en nederig ook onze werkkring zij, van groote beteekenis wordt hij in het oog van God, wanneer wij steeds getrouw blijven aan onzen Christenplicht en ons gestadig beijveren datgene te volbrengen, wat de Vader, die in de Hemelen is, van ons verlangt. Vanzelf zal dan ook in het gewoel der wereld een grootere mate van kalmte en rust ons deel worden en elk jaar zal ons nieuwe zegeningen brengen.

Dit laatste wenschen wij al onzen vrienden, al onzen lezers, geheel den uitgebreiden kring van hen bij wie de *Amigoe* als gast elken Zaterdag voor de huiskamer binnenkomt, van ganscher harte toe. En hier past ook een woord van erkentelijkheid. Het afgeloopen jaar was onder menig opzicht een gelukkig jaar voor ons blad. Het aantal onzer lezers breidde zich uit, de blijken van sympathie en belangstelling werden steeds talrijker. De Gever van alle goede gaven onthield ons zijn zegen niet en als elke katholiek, dien naam waardig, brengen wij in de allereerste plaats Hem onzen nederigen dank. Maar wanneer wij ons kwijten van deze verplichting dan gedenken wij daarbij tevens degenen, die ons met raad en daad, met liefde en toewijding, met talent, volharding en opgewektheid ter zijde stonden in de vervulling onzer taak.

Het leven van den journalist gaat niet altijd over rozen. Hij voelt nu en dan ook de scherpe punten der doornen. Hij heeft somwijlen te worstelen met eigenaardige moeilijkheden, waarvan het groote publiek zich moeilijk een denkbeeld kan vormen. *La vie d'un journaliste c'est une lutte quotidienne,* zeggen de Franschen, en zeker geldt dit woord niet in de laatste plaats voor den katholieken dagbladschrijver. Waar hij zoo dikwijls timmert aan den weg, staat hij doorgaans bloot aan een scherpere critiek dan zij, die hetzelfde werk verrichten, maar andere beginselen zijn toegedaan. En dit is te begrijpen. Voor de verdediging van een zoo verheven zaak als de katholieke, mogen hooge eischen gesteld worden en geen journalist, die Roomsch recht en Roomsche waarheid in zijn vaandel schrijft, zal zich altijd gerust gevoelen, wanneer voor hem de vraag rijst, of hij zich steeds naar behooren van zijn taak heeft gekweten.

Des te dankbaarder zal hij daarom gestemd worden jegens hen, die in zijn dagelijkschen arbeid hem steunden en bij wie hij steeds een open oog en een belangstellenden geest vond in moeilijke oogenblikken. Zij werkten met hem samen, om voor de lezers den inhoud van het blad zoo aantrekkelijk mogelijk te maken. Zij dienden hem van advies bij het nemen van een besluit. Zij waarschuwden hem, wanneer hier of daar een klip verborgen was, waarop zijn scheepje licht averij had kunnen bekomen. Zij moedigden hem aan, wanneer somwijlen een zekere lusteloosheid hem dreigde te bekruipen. En dit alles deden zij uit liefde voor de zaak, uit liefde voor het beginsel met geen ander doel dan den bloei te bevorderen van de katholieke pers,— naar het woord des Pausen een der noodzakelijkste middelen van onzen tijd, om het Christendom te dienen.

De *Amigoe* mocht gedurende het afgeloopen jaar in ruime mate de zeer gewaardeerde hulp van zulke vrienden en medewerkers ondervinden. Werd door omstandigheden onafhankelijk van hun wil een vriend, een raadgever ons ontnomen, anderen beijverden zich die leemte aan te vullen en gaven ons de meest doorslaande bewijzen, dat zij de vurigste wenschen koesteren voor den vooruitgang van ons blad.

Aan hen allen, aan oude en nieuwe wapenbroeders en medestrijders, brengen wij onzen hartelijken dank. Gesterkt door hun steun en de sympathie van zoovele katholieken in onze kolonie, gaan wij met vertrouwen de toekomst tegemoet, van God biddende, dat voor ieder van hen tot volle werkelijkheid moge worden het

ZALIG NIEUWJAAR!

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Kerkelijke berichten.

Dr. Boissarie, voorzitter van den geneeskundigen raad van het heiligdom te Lourdes, deelt in de *Annales de Notre Dame de Lourdes* eenige belangwekkende bijzonderheden mede, die algemeene wetenswaardigheid verdienen.

De nationale bedevaart der Franschen, dit jaar evenals de beroemde Grot in twintig speciale treinen aangevoerd, duurde drie dagen; en het aantal processen-verbaal of ambtelijke verslagen der genezingen, door den geneeskundigen raad als echt verklaard, heeft dat van het vorige jaar ver overtroffen.

Ziehier het bewijs in cijfers, aan de registers der laatste jaren ontleend:

1889........ 28 processen-verbaal.
1890........ 45 ,, ,,
1891........ 36 ,, ,,
1892........ 48 ,, ,,
1893........ 45 ,, ,,
1894........ 42 ,, ,,
1895........ 43 ,, ,,
1896........ 64 ,, ,,
1897........ 67 ,, ,,
1898........ 95 ,, ,,

1898 overtreft alzoo zijn laatsten voorganger met bijna een derde. In 't algemeen genomen, geeft het aantal der processen-verbaal slechts de grootste helft aan van de waarlijk gebeurde genezingen.

Officieele berichten.

Bij gouvernements-beschikking dd. 27 dezer maand, No. 788, is aan den Heer I. DEBROT, Koloniaal Ontvanger alhier, op zijn verzoek, eervol ontslag uit 's lands dienst verleend.

* *

Bij Gouvernements-beschikking, dd. 27 dezer maand, No. 780, is:

FEUILLETON.

EL A RECONOCÉ.

Tabata bispoe di Pascu di anja 186... Den un casita na Viena dos hoben tabata traha duroe pa caba di adorna un árbol di navidad. E tabata para den un florero grandi; tabata un paloe masjá modesto; na su ramanan tabata cologa cincoe appel chikitoe, diez-dos netji dorá i tambe un angel chikitoe di mazapan, na cuyo viheza hende por a mira clá, koe varios bez caba nan a celebra fiesta di Pascu. Luego e paloe tabata cargá coe repi di papel floriá i cinta di diferente color.

E homber a caba di cendé é último di e siete belanan, koe tabata ilumina e paloe. Su muher a abri porta i a jama su jioenan.

Ki un legria!

Es luznan, appel i netji na es paloe—nan tabata legra e muchanan, manera e árbol di navidad tabata colmá coe tesoronan di mas ricoe. E cincoe muchanan tabata hubila i boela di placer i tabata contempla e paloe coe legria sincera. Cada bez, cada netji dora, cada rama tabata observa, admirá i nan tabata haci es legria mas i mas grandi. Wowo di nan mama tabata jen di lágrima, awor koe el a bolbé jama su jioenan. Nunca nan a pasa un Pascu asina fatal!

Ma e muchanan ta criá modesto i simpel; nan ta contentoe di henter nan coerazon coe nan árbol di navidad; nada por a stroba e legria di fiesta. Esai a haci tata i mama contentoe també; nan a bolbé bira mucha como nan jioenan i algun minuut despues henter familia, grandi i chikitoe, tabata canta di henter nan coerazon es cantica sublime aki:

"Nochi silenciosa, nochi santoe,
Den un stal ta sosega ketoe
Niño Hesus, koe a baha foi cieloe
Rondona di magestad celestial,
Pero sin ningun luho terrenal!

"Pero sin ningun luho terrenal!" a sona ketoe ainda un bez mas. Mama kier a coeminza canta e segunda estrofa, koe nan a tendé un batimentoe na porta.

Riba e "drenta" admirá i mei spantá dje tata e porta a abri, i un senjora largoe, segun parecer ricoe, a drenta. El tabatin un mantel grandi, koe tabata tapa henter su curpa, i un wal prete koe tabata haci su cara invisibel. El a keda mira den e kamber i a puntra coe un boz melodioso: "Ta aki Sr. Berners, trahador di meubel, ta biba?"

"Si, ta mi, e tata di cas dici, mientra el a lamanta para.

—"Mi por papia un ratoe coe bo?"

—O, sigur!" e tata a respondé i su muher tabata di e mes acuerdo coe né.

—"Ta parcé un poco mahos," e senjora stranhera dici, "ma loké mi kier a puntra bo, tá koe bo tin trabao."

—"Si, ma casi mi no ta gana nada coe esai", e tata a contesta coe boz abao.

Su muher kier a papia també, ma e lágrimanan pisá tabata laba su cara. "Ai — es homber, es homber!" el tabata keha. „Ta mas koe seis luna el tin nos bao di su poder. E poco koe nos tabata debéle nos a pagé mas koe diez bez caba, ma cada bez el ta trecé un recibo nobo.......asina koe ta keda koe nunca nos sá pagé. Asina mi esposo ta traha dia i nochi ta mas koe seis luna, i es koe nos por a spaar coe cuidao i necesidad, coe keda sin comé i krementja— es homber sin concensji ta ranké toer siman for di nos. Mi esposo ta traha solamente pa es rancador di sanger i sobre esai é mester gradici, koe es homber no ta kehé. Cuán feliz nos tabata antes! — i awor? Pober-pober nos ta i kên sabi, cuantoe tem mas es casita aki lo keda nos propiedad!"

Coe conmocion e stranhera a tendé es palabranan.

—"Permiti mi puntra bo un cos mas," el dici: "Ki jama e hende, koe bo ta debé?

Es homber a saca diferente papel for di den kasji i el a doena e senjora nan.

—"Ata e adres. Bo por informa p'e. I nos bisinjanan, e Soeurnan di Bon Wardador, por sirbi també di testigo, muchoe bez mi muher a toema su refugio cerca nan i també keha su necesidad coe es Soeurnan."

—"Si, si, mi sabi esai!" e senjora dici purá; ma manera el a bisa muchoe cos, el a sigi papia purá: "I cuantoe e debe tá?"

—"Cientoe i binti floria," e homber a bisa poco-poco i conmové el a baha su cabez.

Algun momento di silencio.

—"Si un hende kier fia bo es cantidad di placa ai sin interés pa un ciertoe término, lo bo kier paga es debe i salba bo di es manera?" e senjora a puntra coe un tono abao.

Sin papia un palabra e trahadó di meubel i su senjora a keda ta mira e stranhera.

E tata su wowo a coeminza jena coe awa; coe dificultad el a papia: "O, pa amor di Dios mi ta pidi bo di no haci bofon es anochi santoe aki coe desgracia di hende pober. Nunca nos lo por spera semehante cos!"

Enbez di respondé e senjora a saca

1°. aan den Heer Mr. E. I. VAN LIER, aftredend lid der Schoolcommissie, dankbetuigd voor de door hem bewezen diensten ;
2°. benoemd:
a. tot lid der Schoolcommissie de Heer J. H. J. HAMELBERG,
b. tot plaatsvervangend lid de Heer Mr. E. I. VAN LIER.

Havennieuws.

Hr. Ms. *Sommelsdijk* is Dinsdag in den namiddag van haar reis naar de havenplaatsen van Colombia in onze haven teruggekeerd.

***

In plaats van Maandag 2 Januari zal de *Gouv. Van Heerdt* Dinsdag 3 Januari naar Aruba vertrekken.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Patricio Adell, Juanita Alvares, Maria Arendz, Florans Boom, M. C. Bosch, M. & J. Cardoze (aangeteekend), Luisa de Loc, L. Eygelaar, Angelina Borta Escala, Mrs. Ths. Fürst, Johan Geyto, H. Hoekstra, Maria Pieter, E. Rauber, Emilio Reinhard, Josefina Sorni, J. E. van den Berge.

Leger.

De [illegible] teruggekeerde commandant [illegible] garnizoen en de troepen [illegible] kapitein P. A. H. F. TERGAU, is [illegible] bij het 7de regiment infanterie tot aan hem is in afwachting dier [illegible] zes maanden verlof verleend tot herstel van gezondheid.

Onderwijs.

De R. K. bijzondere scholen, zoowel jongens- als meisjesscholen, zullen Maandag over acht dagen den 9den Januari wederom geopend worden.

Wij hopen, dat evenals vroegere jaren, ook bij het begin van dit schooljaar het getal der schoolgaande kinderen van de R. K. bijzondere scholen zal zijn toegenomen.

Politiezaken.

Naar men ons uit Bonaire bericht, is daar op den vooravond van Kerstmis wederom een moord begaan. Bij het voorbereiden eener danspartij ontstond er oneenigheid tusschen twee personen en toen zij handgemeen werden, moet de een den ander met een schaar zulk een verwonding hebben toegebracht, dat daarop de dood gevolgd is.

Ongelukken.

Dezer dagen vermaakten eenige jongens te Otrabanda zich met steenen gooien. Een achtenswaardig persoon, die in de nabijheid kwam, werd daarbij aan het oog geraakt. Het glas zijner bril werd verbrijzeld en drong door in het beneden-ooglid. Het oog zelf bleef gelukkig ongedeerd.

— Donderdag in den namiddag bleef het muildier, dat gespannen was voor het rijtuig van den Heer J. P., plotseling staan op den weg van de stad naar *Tabaco* en viel dood neer.

Maansverduistering.

Dinsdagavond had een totale maansverduistering plaats, die hier zeer duidelijk zichtbaar was. Zij begon ongeveer ten half zeven en was omstreeks twee uur in den nacht geëindigd.

Toezendingen.

In dank ontvingen wij deze week de *Statuten van het Oranje-Fonds.* Deze vereeniging stelt zich ten doel behoeftige Nederlandsche onderdanen, die te La Guaira vertoeven, te ondersteunen, zij werd opgericht te La Guaira den 31sten Augustus 1898, ter gelegenheid van de verjaring en de regeeringsaanvaarding van H. M. WILHELMINA, Koningin der Nederlanden.

De Statuten, vastgesteld in de vergadering van 10 September 1898, worden voorafgegaan door de *Acte van Oprichting.* In de September-vergadering werd eveneens het Bestuur, bestaande uit vijf leden, samengesteld en met meerderheid van stemmen de Heer CARLOS A. HELLMUND gekozen tot Voorzitter.

— Ook betuigen wij onzen dank aan de Heeren HELLMUND & Co. Agenten op ons eiland van den *K. W. I. M.* en van de *Northern* voor de toezending van den *Dagwijzer* van den *K. W. I. M.* en van een wandkalender voor het jaar 1899, uitgegeven door de brandwaarborg- en levensverzekering-maatschappij *Northern.* Beide uitgaven zijn net uitgevoerd en munten door duidelijkheid uit.

— Ook wordt onze beste dank gebracht aan den Zeer Eerwaarden Heer M. V. ZWIJSEN voor de toezending van het drama *Vexilla Regis Prodeunt; Drama original en dos actos por el Presbitero M. Victor Zwijsen, Rector del Colegio "Sto. Tomás," Curaçao.*

Dit Drama werd den 9den December ll. onder algemeenen bijval door de leerlingen van het Colegio Santo Tomás opgevoerd.

Ingezonden Mededeelingen.

DE KINDEREN.

Elk walgelijk en onsmakelijk geneesmiddel staat volwassenen tegen en verwekt afkeer bij kinderen. Zonder twijfel moet men dikwijls het uitblijven van goede gevolgen voor een gedeelte toeschrijven aan de walging, die het geneesmiddel verwekt — en dit is de ondergang van het systeem. Zoo gaat het ook bij de Levertraan, die dikwijls met geweld wordt opgedrongen met de gewone, vroegere preparaten aan tegenstribbelende en hulpbehoevende kinderen. De meest sprekende tegenstelling biedt

HET PREPARAAT VAN WAMPOLE,

dat, ofschoon het alle herstel en genezing aanbrengende eigenschappen bevat der zuivere Levertraan, door ons uit versche lever van kabeljauw getrokken, toch geheel en al vrij is van *walgelijken smaak, reuk en kleur.* Dit preparaat is een vermenging van Levertraan met Hypophosphiten-siroop, Extracten van mout en wilde kersenschillen. Wampole's Preparaat heeft zijns gelijken niet in het genezen van bleeke, tengere, vermagerde kinderen, vooral van die lijden aan bloedarmoede, klieren, aan de engelsche ziekte, aan ziekten in de beenen en in het bloed. Zijn onovertroffen eigenschappen zijn van de hoogste orde. Het kweekt nieuw bloed aan, sterkt de spieren, bevordert het krijgen van tanden, geeft kracht aan de beenen en maakt de kinderen bekwaam om tot gezonde mannen en vrouwen op te groeien ; *omdat de genezing is aangewend in de jeugd, is deze voordeelig en blijvend.* Ouders, wier kinderen ziek zijn, kunnen niet te spoedig hun toevlucht nemen tot dit geneesmiddel. Die er op vertrouwt, wordt niet bedrogen; het is bereid om te genezen, niet om te bedriegen. Het is een vinding der moderne wetenschap en de beste zaak, die de geneeskunde heeft aan te bieden. Het is zoet als honig en alleen het onvervalschte preparaat geeft reeds goede resultaten na de eerste dosis. Bij alle apothekers wordt het verkocht. (2)

EMULSIÓN DE SCOTT.

"Todo lo más que me atrevo á decir es que la "Emulsión de Scott" no deja nada que desear como preparación farmacéutica. Siendo tolerada por los mismos niños y facilmente asimilable por los enfermos en estado caquéctico, ocupa señalado puesto "coma medicamento preventivo de la Tisis y como alimento es un reparador par excelencia de los organismos debilitados."

De Uds. Atto. S. S., Q. B. S. M.
DOCTOR M. J. ALGANDONA.

Rubio, Valencia, Enero de 1898.

NEDERLAND.

Het R. K. Drankbestrijding-Congres.

In een der laatste nummers van de *Hervorming,* uitgegeven door den Nederlandschen Protestanten-bond komt een opstel voor van de hand des heeren W. Bax jr. die het R. K. Drankbestrijdings-Congres te Utrecht bijwoonde.

Belangrijk is dit opstel om velerlei redenen, al kunnen wij begrijpelijker wijze niet met alles, wat de geachte schrijver zegt, instemmen. Over het algemeen wordt echter door den predikant een waardeerenden toon aangeslagen. Eenige citaten uit het artikel laten wij hier ter staving volgen.

De Kerk is practisch. Dit blijkt alweer uit het standpunt, dat door dit congres werd ingenomen. Immers, in tegenstelling met het onthouders-congres van 1896, ook te Utrecht gehouden, werd hier de matigheid officieel voorgestaan. Wel werd aan de voorstanders der geheelonthouding alle gelegenheid gegeven, om hun beginsel te verdedigen, natuurlijk, maar de aartsbisschop zei toch, dat, om op aller sympathie en medewerking te kunnen rekenen, het misbruik moest worden tegengegaan, zonder het gebruik af te keuren.

Over de organisatie sprekende betoogt de schrijver, dat daaraan niets ontbrak. Alleen de hoofdzaken werden behandeld. Tegen een verkeerde voorstelling van de katholieke partij komt hij ook op. Men stelt de katholieken gaarne voor als een partij, die wordt geleid door de meest strakke behoudzucht. Ongetwijfeld, niet zonder reden, maar men vergete toch nooit, dat er katholieke woordvoerders zijn, die met groote onafhankelijkheid hunne democratische sympathiën uitspreken.

Het geheele opstel eindigt in de volgende bewoordigen.

Het was een katholiek congres. Dit was het, en dit bleef het tot het einde toe. Wie het niet wist, zou het hebben bemerkt door den aard der vergaderzaal, door het voorkomen der bezoekers ook, door alles, wat hij er kon hooren. Maar bovenal uit één feit kon hem het katholiek karakter duidelijk worden. Toen namelijk een der sprekers de komst van een zoogenaamden Katholiekendag, naar Duitsch model, als zeer wel mogelijk en als boven alles wenschelijk voorstelde— toen barstten allen los in uitbundig gejuich. Een Katholiekendag zal ook in Nederland komen.

Voor de mooie indrukken, die het congres mij gaf, ben ik dankbaar. Bezwaarlijk kan men vriendelijker bejegend worden, dan ik te Utrecht door de katholieke drankbestrijders bejegend werd.

Grooten indruk maakte op mij de tel-

---

su bersji i dici : "Skirbi un recibo di ciento i binti florin, placa tai caba." El a doena e muher algun bijetji di banco coe es palabranan : "Conta nan i mira si nan ta drechi."

Es muher a primi mân delicado di es senjora i a zoentjé mientra lagrima tabata laba su cara. El a grita : "Jioenan, boso bini aki ! Hosé, Maria, Anna, Guan, Teresita, bini lihé i bin gradicí es bon senjora: bisé : Dios lo paga bo!" I unbez e senjora tabata rondoná di cincoe mucha amabel, kendenan tabata tapa su mânnan i panja coe zoentji, mientra nan tabata miré coe un cara contentoe, cada un di su modo tabata busca di gradicié.

E senjora tabata muy contentoe, principalmente den Guan chikitoe, koe tabatin cuater anja bieuw. El a hizé i a carinjé, mientra el tabata busca di mira coe su wowo clá den wal di e senjora.

Ma e tata ta jega coe e recibo. E ta doena e senjora é, suplicando é di mira si é ta bon. "Ma e skirbimentoe ta maloe — mi no por skirbi di contentoe. Dios paga bo mil i mil bez aki i despues di bo bida, pasobra bo a salba mi i mi famia.—O, Teresa," é dici coe su muher, "ki fortuná nos ta awor, ki un Pascu solemne nos tin !"

—"Nos ta priminti bo", el a sigi papia coe e senjora, "asina berdad koe bo a juda nos, nos lo reza toer anochi cincoe padrenuestro pa bo — mi, mi muhé i jioenan, tantem koe tin un di nos na bida."

E senjora a toema e recibo firmá.

—"Guan," el a puntra na e mucha chikitoe, kende é tabatin ainda den un braza, "Guan, oenda bo bela na es árbol di navidad tá ?"

Coe gustoe Guan a moenstré esai.

—"Ma, toema es papel aki i tené riba djé," el dici i el a bai coe e mucha na e paloe humilde. E mucha a toema e regalo caba i a tenéle den e vlam ; asina koe kimando e papel a cai for di su mân.

—"Asina—i ata algo mas pa e árbol di navidad," e senjora dici purá, a poné un placa di oro riba mesa, a boeta Guan chikitoe abao i kier a sali ; ma Guan a keda tenéle duroe na su sjimis : "Bini, bon senjora, mi mesté bisa bo un cos mas den bo orea."

E senjora no por a nenga esai. "Kiko bo kier, tío djispi ?" é dici coe un tono amistoso i el a zak cerca djé. El a bisé un cos poco-poco, ma asina poco-poco, koe é mes berdaderamentoe no a comprendé. "Bo mester papia mas duroe," e senjora dici ; i awor Guan a papia asina duroe, koe toer hende den sala por a tendé : "Laga mi mira bo cara."

Apena el a papia es palabranan, koe toer famia tabatá di acuerdo coe né pa es fabor, "pa nan tin un recuerdo di es anochi."

Un momento e senjora a keda ketoe ; ma el a mira koe no ta pa curiosidad, nó, pa un gratitud sincero i puro i veneración, nan tabata pidi esai. El a hiza su mân, a kita e wal, i toer wowo di es familia a mira un cara boenita, hoben i harí di un magestad particular. Un abundancia di cabei geel manera oro a sali for di bao di su sombré. A dura algun momento, koe el a laga e wal cai atrobé.

Dios bendiciona boso toer !" é dici poco poco, i e stranhera a disparcé den scuridad. Afor un otro senjora tabata wardé.

"Oenda mas mi a mira e cara ai ?" e trahador di meubel dici, "hamás mi por loebidé !"

***

Corte imperial tabata den luto profundo.

Lacayo i militarnan tabatin cinta di rouw na nan sombré i nan manga ; den gran tenú coe rouwband e cortesanonan tabata bai na palacio imperial. Ketoe un multitud di pueblo tabata para dilanti portal, oenda nan tabata disparcé pa sali na otro banda di es palacio. Tabata nan, koe kier a mira pa di último bez morto di e famia imperial. Cuartoe, oenda e morto ilustre tabata, tabata cambiá den un capilja di luto.

Olor di censia tabata jena aire, belanan sin fin di was tabata cendé rondó di e morto, visibel pa toer hende. Oficialnan tabata forma warda di honor, dos pader capuchino tabata ai na rodia rezando. Toer e multitud tabata pasa ketoe i coe respect di un porta na otro. Muchoe wowo tabata jena coe awa mirando e morto ilustre.

Tabata e archidukesa E......

Manera un imagen di was el tabata droemi aja bisti na blancoe ariba e cama precioso. Su mannan uní, wowonan cerá ; rondó di su boca tabata reina un sonrisa di paz i amistosa ; un marca roos tabata riba su mejillanan ainda i bao di corona di rosanan blancoe tabatin un abundancia di cabei geel manera oro. Boeniteza sobrenatural, paz celestial tabata rondó di es morto. Inmovibleniente frioe i ketoe su curpa hoben tabata droemi ai. El no sabi nada, koe tabata socedé rondó di djé ; el no tabata weita lágrima di e multitud ; el no tabata tendé alabanza di su birtudnan, koe e multitud tabata papia di djé.

Berners, e trahador di meubel, tambe tabatai; Guan chikitoe no a largé coe sosiegoe, Pa hacié contentoe el a bini. Den pusjamentoe el a hiza su jioe den su braza, pa é por mira é por mehor.

—"Tata, tata—mira nos senjora boenita," e mucha a grita di golpi.

E trahador di meubel a keda para inmovibel dilanti e morto. Su wowonan tabata anchoe abri — ún momentoe, ata lagrima ta laba su cara.

—"Senjor, doené sosiego eterno," é dici coe profunda tristeza ; "o ! si mi por lamanta bo for di morto, *mi* bida lo mi doena pa di bo.

—"Pasa bai !" un poliz a grita ; no por keda para aki largoe !

I nan a pusja e trahador di meubel ; el no a mira mas, com el a sali ; su wowo tabata jen di awa.

El a bolbé haja su bienhechora, su salbador, riba su cama di morto el a reconocé.

kens herhaalde betuiging, dat het heilig geloof ook voor dit werk der naastenliefde de drijfkracht wezen moet. In een treffend slotwoord, prees de priester Sarton de heerlijke kracht van dat geloof. Laat mij die woorden nog even mogen weergeven. „Aan den arbeid, met het woord van den gekruisigden Christus, die wil dat wij ons verloochenen en ons vleesch kruisigen. Aan dien Christus ten slotte een groet! Een groet aan Hem, die op den kruisberg de bittere gal dronk, opdat wij drinken zouden den edelsten wijn. Een groet aan Hem, die zich-zelven aan ons gegeven heeft. De aloude Chistengroet : geloofd zij Jesus Christus!" Mij klonk dit alles zoo roerend schoon in de ooren. En toen, naar katholieken trant dit woord door velen met een „amen" werd beantwoord, heb ik er stil mijn amen bijgevoegd.

En nu, men juiche de geheelonthouding toe of men prijze voor alles de matigheid — allen die iets van de liefde van Christus in zich voelen, ze stemmen wel in met de vurige bede :

God zegene de gevolgen van dit katholiek congres !

God zegene elk streven ten goede van katholieke geestelijken en leeken!

God zegene de pogingen van katholieken, van protestanten, van allen, die zich ongeloovig noemen, om ons volk op te heffen tot de blinkende hoogten van vrede en geluk !

Gevaarvolle redding.

Het stoomschip *Mesacria*, kapt. K. Knop, der firma W. H. Müller & Co te Rotterdam, vertrok den 22 Nov. van Rotterdam naar Middlesbro ; toen de bemanning den daaropvolgenden dag des namiddags te 2 uur den schoener *Blue Jacket* ontwaarde met de noodvlag in top, werd onmiddellijk er op af gestuurd, waarna te 4 uur de *Mesacria* zoo dicht genaderd was, dat zij de opvarenden van de *Blue Jacket* hoorden roepen, dat zij begonnen te zinken en om hulp verzocht werd.

De stuurboord-reddingsboot van de *Mesacria* werd uitgezet, doch het stoomschip viel door de zware zee af en begon te slingeren, zoodat de reddingsloep tegen het schip stuk geslagen en onbruikbaar werd voor de redding.

De duisternis was inmiddels ingevallen. De *Mesacria* stoomde rond den schoener heen, terwijl den schipbreukelingen werd toegeroepen, dat men in hun nabijheid zou blijven tot het aanbreken van den dag, om alsdan de pogingen tot redding te hernieuwen.

De schipbreukelingen smeekten evenwel om dadelijke hulp, daar de *Blue Jacket* snel zinkende was en de toestand steeds hachelijker werd. Onder leiding van den 1en stuurman, den heer J. de Voogd, werd daarop de bakboord-reddingsboot gereed gemaakt en had men na bovenmenschelijke krachtinspanning in twee uur tijds den zinkenden schoener bereikt, tijdens een Z.-O. storm en hooge zee.

In de reddingssloep bevonden zich de 1e stuurman, De Voogd, benevens de kok en een matroos. De bemanning van de *Blue Jacket* bestond slechts uit den kapitein, een stuurman en een lichtmatroos; ook was er een 16-jarig meisje aan boord.

Na 45 minuten lag de reddingsloep weer langs zij van de *Mesacria*, doch moesten de schipbreukelingen met touwen aan boord worden geheschen, daar zij geheel uitgeput waren.

Nauwelijks waren de geredden aan boord, of de boot liep vol water, zoodat opzetten onmogelijk was evenmin als achteruit vieren en men haar moest laten slippen. Twee sloepen van de *Mesacria* waren dus hierbij verloren gegaan, doch vier menschenlevens waren gered.

BUITENLAND.

Rome.—Het Vaticaansch Consistorio, den 28sten November ll., had het eigene, niet openbaar te zijn, waaraan alleen het ambtshalve personeel deelneemt in kerkrechtelijkheid, zoodat er veel minder dan de helft der uitwendig drukke beweging, van komen en gaan, in karossen en te voet, Vaticaanwaarts, was dan bij een openbaar consistorio. D Latijnsche toespraak van den H. Vader (in *florida salute*) aan Venerabiles Fratres (men telde tot 21 Kardinalen) had alleen ten doel, *quid vobis videtur ?* (Want dunkt er u van ?) te vragen over de goedkeuring door Z. H. der keuze van D. Ephraem Rahmani, tot hiertoe Aartsbisschop van Aleppo der Syriërs, tot Patriarch van Antiochië der Syriërs, met den overgeleverden naam Ignatius. Onmiddellijk na het *in Nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Amen*, volgde de tijdensman den voorbereide preconizzazione van kerkvoogden, van twee titularis Aartsbisschoppen en vier Bisschoppen ; van een Aartsbisschop van Algiers, van vijf Bisschoppen in de Mexicaansche en twee in de Braziliaansche Republiek ; van acht Bisschoppen in Italië, twee in Spanje, vier in Frankrijk, één voor Rottenburg en een voor de Domkerk van Oran in Afrika. Dan volgde nog een lijstje van reeds, bij wijze van Breve, bekend gemaakte kerkvoogden der dertien titularis-Bisschoppen een Aartsbisschop; een Aartsbisschop voor Lima (Republiek Peru) Aartsbisschoppen voor Agra, van Freiburg (in 't Gr. H. Baden) en Kingston. Nog voor de kathedralen van Pembroke, Trincomali, Lecce, Menevia, Arequipa, Gallipoli, Fulda, Limburg, Majorca [en Iviza, S. Carlo di Ancud (Chili) Vancouver, Geraldton en Concordia d'America. Nu volgde de postulazione om het Pallium voor de Metropolitaan-kerken van Algiers, Agra, Kingston en Quebec. Eindelijk werd de dubbele deur der Aula consistoriale wagenwijd geopend om den Oostersche Clerus, alhier woonachtig, binnen te laten. De gevolmachtigde van den nieuwen Syrischen Patriarch vroeg bij monde van een avvocato consistoriale het Pallium. De H. Vader stemde toe en de gevolmachtigde bracht de verschuldigde dankzegging namens de Patriarchen van den Syrischen volkstam.

Italie.— De conferentie tegen het anarchisme te Rome zou volgens de *Kreuzztg*, voor Kerstmis afgeloopen zijn.

Onder de algemeene maatregelen welke de conferentie waarschijnlijk zal vaststellen, noemt het blad den regel, dat voortaan in mededeelingen van gevangennemingen of bewaking van anarchisten namen verzwegen zullen worden. Reeds nu wordt deze maatregel dikwijls toegepast. Men heeft daarmede een tweeledig doel. In de eerste plaats wordt zoodoende vermeden, dat anarchistische misdadigers de gevangenneming van hun metgezellen vernemen en in de tweede plaats vermijdt men de reclame waarop de mannen van de daad blijkens hun houding zoo prat zijn die gebleken is, niet zelden de drijfveer te zijn tot een misdaad.

— De *Daily News* ontving enkele mededeelingen over de handelingen van de anarchistenconferentie te Rome. Het voorstel van Italië, om anarchisten als misdadigers tegen het gemeene recht te beschouwen en uit te leveren, is ingetrokken. Gewichtige gevolgen der conferentie zullen dus waarschijnlijk niet te wachten zijn. De *Voss. Ztg.* zegt, dat dit resultaat te voorzien was. Landen als Engeland en Zwitserland, die niet geneigd zijn afstand te doen van het ruime begrip van vrijheid, kunnen geen uitzonderingswetten toelaten, zelfs niet voor de revolutionnairen of anarchisten. Het Berlijnsche blad herinnert aan de woorden van Palmerston, dat het Engelsche volk niet houdt van de persoonsbeschrijvingen der politie.

"De regeeringen moeten zich maar schikken naar een staatkunde, die samenzweringen onnoodig maakt, dan komen zij ook niet voor. Er komt geen opstand, waar de volken tevreden zijn," zeide Palmerston. Engeland is aan de opvatting van Palmerston trouw gebleven, en verdedigt die ook thans in Rome.

En Crispi schrijft aan de *Daily Mail*, dat alle sociale ziekteverschijnselen vanzelf zullen ophouden, als de oorzaken van de schreeuwende sociale ongelijkheden zullen worden opgeheven. Met de sociale quaestio kan de conferentie te Rome zich niet bezig houden. Maar het resultaat van haar arbeid kan indirect zijn, dat de regeeringen in Europa inzien : dat de dwangmaatregelen niet zullen helpen, doch wel verbetering van de maatschappelijke toestanden.

Frankrijk.—De *Siècle*, het geliefkoosd blad der Fransche vrijdenkers, had den heer Brunetière, den geleerden hoofdredacteur van de *Revue des Deux Mondes*, uitgedaagd, reden te geven van de zich meer en meer openbarende overhelling zijner denkbeelden tot het Katholicisme.

De beroemde schrijver heeft zijne vragers niet op het antwoord laten wachten.

Wij stellen er prijs op, dit antwoord aan onze lezers bekend te maken, omdat eene goddelooze pers, welke de kwade trouw en de onwetendheid in godsdienstzaken om voorrang strijden, zich nog als den godsdienst wil voorstellen als op zijn hoogst genomen goed voor mindere, half-suffe geesten.

„Wat de redenen betreft — aldus Brunetière — welke ik gehad heb om mij aan de zijde der Katholieken te scharen, ik heb ze in de laatste drie, vier jaren wel tienmaal blootgelegd.

Daarvoor bestaan politieke redenen, waarvan de voornaamste deze is, dat wij het Katholieke beschermheerschap in de wereld niet aan den Duitscher en Engelschman willen overgeleverd zien...

Daarvoor bestaan bovenzinnelijke bewijsredenen, waarvan de voornaamste is, dat ik, na vijf-en-twintig jaren lang gedacht te hebben, onder alle wijsgeerige systemen geen beter samenhangend en geen redelijker gevonden heb, geen, hetwelk beter geëigend is om de menschelijke natuur te verklaren en vertroosting te bieden in dit leven dan de katholieke wijsbegeerte.

Daarvoor zijn echter ook zedelijke beweeggronden, welke ik hier niet wil ontwikkelen, omdat dit te veel plaatsruimte zou vorderen, maar welke gij vinden kunt in Pascal, Bossuet, Chateaubriand, Fénélon. Ook de Bonald, Joseph de Maistre en zelfs Auguste Comte hebben er eenige doen gelden.

Alzoo de heer Brunetière heeft alle geloofsbelijdenissen en wijsgeerige systemen onderzocht en aan zijne kennis en ervaring getoetst. Aan alle leerstelsels heeft hij de vraagstukken betreffende de groote raadselen des levens voorgelegd.

Op slot van rekening heeft hij niets gevonden, dat grooter bevrediging schonk aan zijn diepzinnig en schranter verstand, niets wat meer troost en verkwikking bood aan zijn groot en warm hart, niets verheveners voor eene hooge ontwikkeling van zijn geest dan het geloof in de Christelijke waarheden, welke in het kleine boekje, dat wij Catechismus noemen, vervat zijn.

Dit is de uitkomst van de grondige en langdurige nasporingen van een man zoo hooggestaand in en zoo invloedrijk op de wereld der geesten voor ons een reden tot verblijding, zijne eerlijkheid en onversaagde moed, welke hem aanspoorden om de katholieke waarheid eenmaal gekend, te omhelzen en openlijk, in het aanschijn van eene materialistische wereld te belijden, zijn voor ons redenen om den heer Brunetière het eeresaluut onzer hoogachting en bewondering te brengen.

Als er nog zoo weinigen opstaan, die het voorbeeld van een Brunetière volgen, dan is het om een tweevoudige reden.

Vooreerst is het getal van hen, die een ernstig en grondig onderzoek instellen naar de geloofwaardigheid der Katholieke leer, betrekkelijk gering.

Het getal der oppervlakkige geesten, die weinig genoeg weten om over alles den staf te durven breken en niet genoeg om over eene ingewikkelde en moeilijke zaak als den godsdienst te kunnen oordeelen, is groot, maar de degelijke geleerden onder de ongeloovigen, die van den godsdienst genoeg kennen om te kunnen twijfelen en te leeren onder zoeken, zijn wellicht schaarscher dan ooit.

Hoewel de godgeleerdheid op den bodem van elk wetenschappelijk vraagstuk ligt, meent men heden ten dage op alles en nog wat te moeten acht geven behalve op de Koningin der Wetenschappen, de Theologie, en op hare scherpzinnige dienaresse, de Philosophie.

Het aantal vakken is aan de middelbare en hoogere scholen zoo groot geworden, dat er op het leerprogram geen plaats meer overbleef voor die wetenschappen, welker gemis eene denkende en diepe geest bij zijn hoogere studiën ieder oogenblik betreurt.

Een tweede reden, waarom de Brunetière's niet veelvuldiger zijn, is, dat slechts weinigen den karaktervollen moed hebben om in woord en daad te belijden, wat zij, tot beter inzicht gekomen, als de waarheid hebben leeren kennen.

En dan de moraal van hun gedrag, niet zelden zoo weinig overeenstemmend met de moraal van de katholieke leer, zoodat het kranke hart aarzelt den bespiegelenden geest in zijn verheven vlucht te volgen.

Duitschland. — Keizer Wilhelm heeft zijn plechtigen intocht in de stad Berlijn gehouden. De Keizer was te paard, de Keizerin volgde in een gala-koets door vier paarden getrokken. De garnizoenen van Berlijn, Spandau, Charlottenburg en Lichterfeld stonden met vaandels en muziek langs den weg geschaard, de scholen waren om elf uur gesloten, zoo lat ook de schooljongens het kijkgrage publiek konden vergrooten. Van de koninklijke paleizen en de openbare gebouwen wapperde de vlag, de kerkklokken luidden. Aan de Brandenburger poort werd de vorst ontvangen door een deputatie uit het gemeentebestuur met den burgemeester Kirschner en den voorzitter van den Gemeenteraad dr. Langenhaus aan het hoofd. De burgemeester verwelkomde den Keizer, die in zijn kort antwoord gewaagde van zijn uitstekende reisindrukken. Vooral was de Keizer getroffen door het aanzien, dat de Duitsche naam overal genoot. Hij sprak den wensch uit, dat dit zoo mocht blijven en dat zijn reis Duitschland nieuwe markten zou hebben geopend en tot bevestiging van den nationalen vrede zou hebben bijgedragen.

—Een Keulsch weekblad publiceert uit het nog niet openbaar gemaakt gedeelte van de gesprekken van Bismarck met Lothar Bucher een hoofdstuk, waarin de ijzeren kanselier zijn meening uit over de internationale bestrijding van het anarchisme. Dit stuk, is op het oogenblik, dat te Rome een congres bijeen is om maatregelen tegen het anarchisme to ontwerpen, van zoo actueel belang, dat wij niet kunnen nalaten, het hier te laten volgen :

„Tot bescherming tegen de anarchisten, zeide Bismarck, is onze politieke politie niet voldoende. Ik bedoel niet wat de getalsterkte betreft, die zou volkomen voldoende zijn. Maar wat de hoedanigheid betreft. Ik weet echter niet, hoe men het anders moet aanleggen. Ik denk hierbij altijd aan de anecdote van den commissaris van politie te Hannover. Deze kreeg altijd een Kommerzienrat bij zich, die zich over de barsche manieren van de agenten beklaagde. „Ja", zeide eindelijk de geplaagde commissaris van politie, „ik heb mij al zooveel moeite gegeven. maar ik heb nog geen Kommerzienrat als agent van politie kunnen krijgen." Sedert was hij van zijn plaaggeest verlost. Menschen die tegelijk in geestes-eigenschappen uitmunten en zedelijk onbedorven zijn, gaan niet bij de politie. De taak van de politie is echter tegenover de anarchisten bijzonder lastig, sedert zij in plaats van een algemeene organisatie de schommelende indeeling in groepen hebben. Komt men werkelijk met veel moeite achter iets, dan betreft dit altijd maar een handvol lieden, die bovendien meestal weinig beteekenen, handen zonder hoofd, menschen met een onrijp verstand, en hoe onrijper, hoe dweepzieker. Natuur

lijk, wie zijn geest heeft ontwikkeld, kan geen dweper zijn. daartoe behoort altijd een zekere bekrompenheid. Als men het anarchisme wil bestrijden, moet dit gebeuren langs den weg van overeenstemming tusschen alle beschaafde volken. Ik heb reeds eens, omstreeks 1880, de Europeesche Staten in dezen zin over de quaeste vertrouwelijk laten polsen. Maar ik vond weinig wederliefde. Oostenrijk behield zich zijne definitieve beslissingen voor, zou echter, als het ernst was geworden, gewoonlijk er voor te vinden geweest zijn. Italië stemde toe; het had er trouwens de meeste reden voor. Rusland verklaarde in beginsel toe te stemmen, maar wou ons dadelijk nog overtroeven en zou het liefst hebben gezien, als iedereen, die wegens politieke misdrijven of overtredingen vervolgd werd, onverwijld naar zijn vaderland was gevoerd. Toen ik daarin niet wou treden — zulk een verlangen zou natuurlijk nooit zijn uit te voeren geweest, — trok het zich in den pruilhoek terug. Te Parijs werd mijn afgezant met zulk een ratjetoe van humaniteits-frasen overladen, dat hij er bij zijn thuiskomst nog formeel naar rook. In Engeland was men koel tot in het hart, als altijd, als er geen sprake is van specifiek Engelsche belangen. Als dit dan eens het geval is, verwonderen de lui aan de Theems zich, dat men niet dadelijk met pleizier klaar staat, om voor John Bull de kastanjes uit het vuur te halen. In Zwitserland zou men wel meer tegemoetkoming hebben getoond, als de zaak van Frankrijk uitgegaan was in stede van ons.

Oostenrijk.— De stad Weenen had een feestkleed aangetrokken om het gouden regeeringsfeest van haar Keizer op gepaste wijze te vieren. Uit schier alle huizen hing de vlag, in tal van winkels zag men feestuitstallingen, borstbeelden en portretten van den Keizer in het groen. Vele vereenigingen hielden feestvergaderingen. Maar de ziel voor de feestviering ontbrak. De Keizer, die nog diep treurt over den wreeden slag, welke hem nog maar zoo kort geleden trof, is de stad ontvlucht om in de stilte van het slot Wallsee bij zijn dochter aartshertogin Gisela te herdenken de zware slagen, die hem tijdens zijn keizerschap hebben getroffen en de bergen van moeilijkheden, waarmede hij bijkans voortdurend te kampen heeft gehad.

Bij gelegenheid van het gouden feest zijn meer dan 4000 onderscheidingen van allerlei aard verleend. De Duitsche bladen wenschen den grijzen Vorst in hartelijk gestelde artikelen geluk met wat hij heeft tot stand gebracht en voorspoed op zijn verderen levensdag.

Amerika.—Chicago heeft den Vrede gevierd; het is een feest geweest, groot en druk als men van Amerika moet verwachten. Mc. Kinley, die zijn zwager heeft verloren, woonde elken dag een reeks van reuzen-meetings, banketten en danspartijen bij. Een dag bijv. waren er vijf meetings, en op alle vijf kwam de president. Op een van de meetings trokken alle aanwezigen hem voorbij en drukten zijne hand, vijfduizend handdrukken. Boulanger heeft eens veertienduizend op één avond gewisseld ('t officieele cijfer van de huisknechts!) maar niemand zal ontkennen dat de president der Vereenigde Staten ook het noodige doet voor de populariteit. Twee defileerende dames raakten dan ook dusdanig in verrukking, dat ze zich om zijn hals wierpen en hem kusten. De universiteit van Chicago benoemde Mc. Kinley tot doctor honoris causa in de beide rechten. Er is ook een vredesoptocht gehouden met, om maar iets te noemen, tienduizend fietsers. Amerikaansch was mede de manier, waarop voor de veiligheid van den president was gezorgd. Honderdtwintig detectives omgaven hem voortdurend en verkleedden zich eenige malen daags. Zelfs wordt beweerd — maar dit zou een grapje kunnen zijn — dat er altoos iemand voor Mc. Kinley uitreed, die veel op hem geleek, precies als hij was gekleed en minzaam groette naar alle zijden, om eventueele plegers van aanslagen op, wat men gemeenlijk noemt, het dwaalspoor te brengen. Maar nog eens, dit kan een — Amerikaansche — aardigheid zijn. De vraag toch rijst terstond, wat zulk een dubbelganger wel zou hebben moeten verdienen.

Kreta.—Te Kanea is de intocht van prins George, commissaris der mogendheden op Kreta, zeer feestelijk gevierd. De aanzienlijke Christenen uit den omtrek waren op het schiereiland Akrotiri bijeengekomen vreugdeschoten lossend en den prins toejuichend. Later trokken zij in optocht Halepa binnen, met het volk achter hen aan, allen gewapend, zoo paradeerden zij voor het Uitvoerend Comité en voor de internationale troepen. Met het muziekkorps van het Russische admiraalschip aan het hoofd doorkruisten zij vervolgens de stad Kanea, terwijl dames bloemen uit de vensters wierpen. Veel vlaggen en portretten van prins George zag men in den optocht. De prins zelf werd op het regeeringsgebouw ontvangen door de admiraals Strydlof en Pottier en door Sfakianiki; eerstgenoemde hield een toespraak.

NIEUWJAARS-ADVERTENTIEN.

Alle heil en zegen in het Nieuwe Jaar aan vrienden en bekenden.

C. BLOMMERDE.
Miss. Apost.

St. Elizabethsgasthuis 1 Jan. 1899.

Aan alle vrienden en bekenden een zalig Nieuwjaar.

M. VICTOR ZWIJSEN.
Rector.

St. Thomas-College 1 Jan. 1899.

Aan alle vrienden en kennissen een gelukkig Nieuwjaar.

P. fr. H. A. BAARS.
Ord. Praed.

Santa Rosa 1 Jan. 1899.

ADVERTENTIEN.

DE INTEEKENING
is opengesteld op den
"Diccionario Papiamentoe-Hoelandés i Hoelandés-Papiamentoe
DOOR
ALFREDO F. SINTIAGO

TIJD-TAFEL

der stoomschepen van "the Red D Line" tusschen NEW-YORK, PUERTO RICO, VENEZUELA en CURAÇAO.

1899.		Caracas		Philph.		Caracas		Philph.		Caracas		Philph.	
Vertrekt van NEW YORK....	Zaterdag	Jan.	14	Jan.	28	Feb.	11	Feb.	25	Maart	11	Maart	25
Doet SAN JUAN aan........	Donderdag	,,	—	Feb.	2	,,	—	Maart	2	,,	—	,,	30
" PONCE ,,..........	Donderdag	,,	19	,,	—	,,	16	,,	—	,,	16	,,	—
Komt aan te CURAÇAO	Zaterdag	,,	21	,,	4	,,	18	,,	4	,,	18	April	1
Vertrekt van ,, ...	Zaterdag	,,	21	,,	4	,,	18	,,	4	,,	18	,,	1
Komt aan te LA GUAYRA..	Zondag	,,	22	,,	5	,,	19	,,	5	,,	19	,,	2
Vertrekt van ,, ..	Woensdag	,,	25	,,	8	,,	22	,,	8	,,	22	,,	5
Komt aan te PTO. CABELLO	Donderdag	,,	26	,,	9	,,	23	,,	9	,,	23	,,	6
Vertrekt van ,,	Vrijdag	,,	27	,,	10	,,	24	,,	10	,,	24	,,	7
Komt aan te CURAÇAO	Zaterdag	,,	28	,,	11	,,	25	,,	11	,,	25	,,	8
Vertrekt van ,, ...	Zondag	,,	29	,,	12	,,	26	,,	12	,,	26	,,	9
Doet LA GUAIRA aan	Maandag	,,	30	,,	13	,,	27	,,	13	,,	27	,,	10
" PONCE aan..........	Woensdag	,,	—	,,	15	,,	—	,,	15	,,	—	,,	12
" SAN JUAN aan........	Woensdag	Feb.	1	,,	—	Maart	1	,,	—	,,	29	,,	[illegible]
Komt aan te NEW-YORK....	Maandag	,,	6	,,	20	,,	6	,,	20	April	3	,,	17